

dna-undersøgelsen, at den enkelte ansøger eller reference meddeler sit samtykke til, at undersøgelsen foretages. Efter Indenrigsministeriets opfattelse er der således heller ikke i disse tilfælde tale om et indgreb efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det Danske Center for Menneskerettigheder anfører, at en ordning, der vil blive administreret således, at der på baggrund af den foreslåede bestemmelse kan opstilles generelle krav om dna-undersøgelser, der retter sig mod særlige grupper af ansøgere, efter omstændighederne vil kunne anses som stridende mod det forbud mod diskrimination, som er indeholdt i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14, hvorefter der ikke må udøves forskelsbehandling mellem sammenlignelige grupper. Det sidste punkt i andet afsnit i bemærkningerne til ændringsforslaget vedrørende myndighedernes erfaringsgrundlag med grupper af sager bør derfor efter Centerets mening udgå.

Indenrigsministeriet skal bemærke, at den foreslåede bestemmelse forudsættes administreret i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder artikel 14.

Ændringsforslaget indebærer alene, at udlændingemyndighederne efter en konkret vurdering i den enkelte sag kan kræve, at ansøgeren og den herboende reference deltager i en dna-undersøgelse. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis der er en konkret mistanke om, at den familiemæssige tilknytning ikke foreligger.

For så vidt angår den nærmere rækkevidde af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14, er det afgørende, om der er saglige grunde til at gennemføre dna-undersøgelse som beskrevet i ændringsforslaget, og om gennemførelse af dna-undersøgelse sker i overensstemmelse med kravet om proportionalitet.

Indenrigsministeriet skal i den forbindelse understrege, at den foreslåede bestemmelse har et legitimt formål og en objektiv og rimelig begrundelse – nemlig at sikre det bedst mulige grundlag for de afgørelser, som udlændingemyndighederne træffer, og imødegå et eventuelt misbrug af udlændingelovens regler om opholdstilladelse. Endvidere kan den foreslåede bestemmelse finde anvendelse over for enhver udlænding, der ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, og over for enhver

reference uanset nationalitetsmæssig baggrund.

Det forhold, at en ansøger eller reference har en bestemt nationalitetsmæssig baggrund, vil ikke i sig selv kunne begrunde, at der stilles krav om medvirken. Som ovenfor anført skal der foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Indenrigsministeriet finder endvidere, at kravet om proportionalitet er opfyldt, idet det fremgår af den foreslåede bestemmelses ordlyd, at det er en betingelse, at den familiemæssige tilknytning ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af d.d. fra Dansk Røde Kors, jf. bilag 20.

Svar:

Dansk Røde Kors understreger vigtigheden af, at behandlingen af oplysninger, der fremkommer ved optagelse af blodprøver og dna-undersøgelser, behandles yderst varsomt under hensyntagen til de ganske følsomme oplysninger, som vil kunne udtrages af prøverne.

Indenrigsministeriet er enig i denne vurdering og finder, at de oplysninger, der indhentes ved optagelse af blodprøver i dna-undersøgelser, vil være undergivet tavshedspligt efter reglerne i forvaltningslovens § 27.

Dansk Røde Kors finder det bekymrende, at det af bemærkningerne fremgår, at der med ændringsforslaget åbnes mulighed for, at udlændingemyndighederne mere generelt kan optage dna-undersøgelser i grupper af sager, hvori det erfaringsmæssigt findes nødvendigt at gennemføre disse tests. Dansk Røde Kors stiller i den forbindelse spørgsmålstejn ved, om anvendelse af dna-undersøgelser på grupper af sager vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2, der efter praksis synes at indeholde et krav om en individuel konkret prøvelse i hver enkelt sag, der indebærer et så væsentligt indgreb, som der i forslaget er tale om.

Indenrigsministeriet skal bemærke, at sigtet med den foreslåede bestemmelse er at give udlændingemyndighederne mulighed for – efter en konkret vurdering i den enkelte sag – at stille krav om medvirken til dna-undersøgelse.